

A close-up, back-view photograph of a woman with long, wavy, reddish-brown hair. Her hair is styled with several large, white, five-petaled flowers interspersed throughout. She is holding a large bouquet of roses, featuring a mix of vibrant red and pure white blooms. The background is a soft, out-of-focus green, suggesting an outdoor setting. The overall mood is romantic and elegant.

Ria D. Alexander

*S medom
na perách*

RIA D. ALEXANDER

**S medom
na perách**

RIA D. ALEXANDER

S MEDOM NA PERÁCH

Copyright © 2024 Mária Dudičová

Prvé vydanie

Vydané pomocou
projektu Publico
spoločnosti Dibuk, s.r.o.
<https://www.publico.sk/>

Všetky práva vyhradené.

Žiadna časť tejto e-knihy sa nesmie reprodukovať ani šíriť v nijakej forme ani nijakými prostriedkami, či už elektronickými alebo mechanickými vo forme fotokópií či nahrávok a podobne bez predchádzajúceho písomného súhlasu autora.

Táto kniha je historická fikcia. Všetky mená, charaktery, miesta a udalosti vzťahujúce sa na nehistorické údaje sú výplodom autorkinej fantázie. Akákoľvek podobnosť so skutočnými udalosťami, miestami alebo osobami, žijúcimi alebo mŕtvymi, je náhodná.

ISBN 978-80-570-5569-3 (pdf)

ISBN 978-80-570-5570-9 (epub)

ISBN 978-80-570-5571-6 (mobi)

Venujem Syslíkovi,
ktorý nikdy neprestal veriť
v silu a krásu snov.
Bez teba by som sa
nepokúsila splniť si
tie svoje

1. kapitola

Medový háj, 1839

Panstvo Blackbrookovcov

Obsah vedra, ktoré jej vyliala slúžka priamo pod nohy, len čo vystúpila z koča, nevoňal najvábnejšie. Našťastie Flora zareagovala inštinktívne a včas zabránila katastrofe. Rýchlym pohybom nadvihla zbytočne široké sukne nariasených šiat a pritiahla si ich k telu.

Vzápätí svoju pohotovosť oľutovala. Ak by to totiž nespravila, existovala malá šanca zbaviť sa tejto obrovskej spleti smaragdovozelených volánov a čipiek. Raz a navždy. Pred rodinu Blackbrookovcov by tak mohla predstúpiť v menej okázalej a pohodlnejšej róbe. A bez tohto príšerného korzetu. Jeho nosenie jej nikdy nebolo príjemné.

Dolores, Florina bývalá vychovávateľka a komorná v jednom, sa s ňou pričasto rozchádzala v názore, aký praktický odev sa hodí pre mladú dámu pri cestovaní naprieč krajinou.

Podľa Dolores praktické znamenalo jednoducho pekné. Veď čo by Flora urobila, ak by náhle počas svojho putovania stretla súceho slobodného mládenca, ktorému by zaraz padla do oka a poňal by ju okamžite za svoju zákonitú manželku.

Toto by sa rozhodne nestalo, ak by spáchala taký ťažký zločin, že by si obliekla na cestu jazdecké nohavice svojho staršieho brata Richarda či kabátec pre zmenu požičaný od Benjamina Blackbrooka, manžela jej milovanej a jedinej sestry Pandory. Ten bol zároveň synom Florinho budúceho hostiteľa. Grófa Brodericka Blackbrooka. Hoci zlyhala pri výbere odevu na cesty, utešovala sa trochu tým, že sa o praktickejšie oblečenie aspoň pokúsila.

Dolores Floru tesne pred odchodom pristihla. Prudko skríkla a následne zvolala Richardovo služobníctvo s takou vervou a ráznosťou, že by mohla robiť licitátorku na výročnej dražbe spolku, ktorému Florin brat predsedal od minulej jesene, keď prevzal otcove povinnosti. A kam ju napriek otcovmu výraznému nesúhlasu zobral. Ale ani ruch a rýchla vrava z vianočnej dražby nepripomí-

nali šialenstvo, ktoré sa okolo Flory strhlo, keď ju šesť párov rúk chystalo na výpravu k Blackbrookovcom.

Výsledky tejto prehnanej starostlivosti a príčiny jej omeškania o dobré tri hodiny teraz pozorovala vyplašená dievčina. Slúžka mohla mať nanajvýš šesťnásť rokov. Rýchlo si odpásala hrubú zásteru a prehodila ju cez mokrú brečku, ktorú pred Florou nechtiac vytvorila. S roztraseným hlasom ju oslovila.

„Slečna... Milost'pani... Lady... Weddingtonová... Dovoľte mi, nech vám pomôžem.“

Natiahla ruku, aby Flore poskytla oporu. Tá pomoc služobnej rýchlo bez výhrad prijala, nakoľko mala iba obmedzenú možnosť pohybovať sa v šatách veľkých ako stan putujúcich artistov. Rýchlo prekročila nevábnu mláčku s nasiaknutou handrou, ktorá kedysi bývala slúžkinou zásterou.

Dievčina postrehla Florine problémy s rovnováhou, lebo vzápätí ponúkla, že ju môže chytiť dokonca pod pazuchu. Napriek prehnanej familiárnosti Flora toto trochu nevhodné gesto prijala. Nemala veľmi na výber.

Nikoho so sebou neprivedla. Nechcela spôsobiť hostiteľom ďalšie starosti a v jej súčasnom postavení už nikoho absencia garde-dámy či služobnej nepobúri. Obzvlášť v Medovom háji ju za takýto poklesok nikto neodsúdi. Toto miesto kvôli blízkemu vzťahu oboch rodín považovala niekedy v minulosti za svoj druhý domov.

Spoločne so slúžkou vykročili hore schodiskom k rodinnému sídlu, kde sa narodil Florin švagor Benjamin. Stále tu žili jeho rodičia a dve z jeho piatich sestier. Zvyšok Blackbrookovskej slávnej sedmičky sa rozliezol do širého sveta.

Najmladšie dvojčky Beatrice a Blanche - dôvod Florinej prítomnosti - oslávili sladkých šesťnásť rokov. Jednou z jej najdôležitejších úloh mala byť pomoc s prípravou mladých dám na úplne prvú sezónu v spoločnosti. Vráťane plesu debutantiek.

Táto úloha by po správnosti mala pripadnúť ich starším sestram, nakoľko matka Agnes kvôli chatrnému zdraviu už neodchádzala z rodinného sídla takmer vôbec. Flákanie sa po plesoch považovala za zábavu určenú výsostne mladšej generácii. Vhodnejšie by preto bolo, ak by povinnosť uviesť dvojčky do spoločnosti na plánova-

nom debutantskom plese prevzala niektorá z Agnesiných rozkošných dcér. Mala ich viac než dost’.

Najstaršia z päťice – Barbara Blackbrooková, teraz už Chathamová, však nedávno porodila zdravého synčeka a nemohla teda v týchto dňoch cestovať. Bianca zase pred piatimi rokmi vyvolala obrovský škandál, keď sa stala milenkou známeho, no ženatého obchodníka z Ameriky. Dokonca za ním vycestovala cez oceán. Hoci stále nosila priezvisko Blackbrooková, lebo Arthur Doherty sa s ňou z pochopiteľných príčin nemohol oženit’, jej rodičia radšej predstierali, že sa nikdy nenarodila a vonkoncom by ju nepožiadali o pomoc. Na škandál Biancy Blackbrookovej v celučkom Sussexe tak skoro nezabudnú.

O rok mladšej Brigitte našli rodičia radšej manžela v tichosti. Bez plesov a mimo sezónu. Oslovili Johna Nortona, ktorý pricestoval do neďalekej obce, aby sa s vervou ujal kňazských a správcovských povinností vo farnosti. Týmto dohodnutým manželstvom sa Johnovi svokrovci Agnes s Broderickom snažili vykúpiť z Bianciných hriechov. Viac v pokryteckej spoločnosti než pred Bohom.

Brigitte často navštevovala rodný dom. Panstvo Blackbrookovcov široko ďaleko poznali všetci zjednodušene pod menom Medový háj. No nech boli vzťahy rodičov s Brigitte akokoľvek vrúcne, objaviť sa na chystanom debutantskom plese mladších sestier ako gardedáma nemohla. Napriek úcte a popularite, ktorým sa v širokom okolí spolu s manželom tešili. Spoločenské postavenie, resp. jeho terajšia absencia, jej to skrátka neumožňovali.

Benjamin preto prišiel s nápadom, že Beatrice a Blanche pomôže Flora, s ktorou žil vďaka sobášu s jej sestrou Pandorou pod jednou strechou. Niežeby bola účasť na ďalšom debutantskom plese niečo, po čom by staršia z Weddingtoniek túžila. Absolvovala takýchto zábav už viac, než bolo pre ženu v jej veku a postavení vhodné. Naposledy namiesto nebohej matky uviedla Flora do spoločnosti práve svoju a Richardovu jedinú sestru Pandoru.

O tom, že to bola sezóna nadmieru úspešná, svedčí fakt, že Florina mladšia sestra počarila mladšiemu synovi grófa Blackbrooka tak veľmi, že sa s ňou do mesiaca zasnúbil.

Pandora dotiahla do úspešného konca to, čo sa Flore nikdy nepodarilo. Vydala sa za Blackbrooka. Ona namiesto toho absolvovala už päť sezón, pričom práve tá prvá spôsobila, že sa stala niečím, čo Florina komorná s opovrhnutím volala „zvädnutá čakanka“. A nielen ona. Táto prezývka jej už prischla. Pričinil sa o to práve niekto z Medového hája.

Keď Floru tesne po osemnástych narodeninách predstavili v spoločnosti, padla do oka budúcemu grófovi a dedičovi celého panstva Blackbrookovcov. O svojom bývalom nápadníkovi by mohla povedať čokoľvek, avšak nič z toho by nebolo lichotivé a nevystihlo by to príšerný charakter tohto vydríducha. Benjamins najstarší súrodenec z Blackbrookovského požehnaného úľa sa volal Benedict. Florino osudové prekliatie.

Benedict Brody Blackbrook oplýval obrovským šarmom a zlomil nejedno srdce dávno pred Floriným uvedením do spoločnosti, ktoré sa trochu omeškalo. Kvôli silnému zápalu pľúc a následnej smrti mamičky, nech jej je zem ľahká, ju už tá neuviedla na plese u barónky Elizabeth Edith Leicesterovej, blízkej rodinnej priateľky. Pre smútok, ktorý držali Weddingtonovci, vynechala staršia z dcér jednu sezónu úplne a zúčastnila sa na debutantskom plese o dva roky neskôr, než pôvodne zamýšľali jej rodičia.

Flora ale nemala zostať dlho odkázaná sama na seba. To, že sa jej začne dvoriť Blackbrook, každý očakával viac-menej automaticky. Rodina z Medového hája bola spriaznená s tou z Brezovej aleje priam celé roky. Dávno predtým než Florinu mamu skolila choroba, ktorú ona s menšími problémami prekonala.

Weddingtonovci nezostali svojmu menu nič dlžní a podnikli kroky na to, aby verejne ukázali, že spojenie s Blackbrookovcami je hotová vec a Florin debut v spoločnosti i celá sezóna budú už len formalitou. Rovnako ako ohlášky chystanej svadby.

Benedict na nevestu čakal kvôli chorobe o dva roky dlhšie oproti pôvodnému plánu. Toto obdobie využil na vybúrenie sa, avšak od prvého momentu, keď Flora elegantne zostúpila schodiskom u Leicesterovcov, plnil dokonale úlohu oddaného snúbenca. Prakticky sa od nej skoro nikdy nepohol a opúšťal ju len vtedy, keď to vyžadoval protokol či tradičné zvyklosti na plesoch. Stal sa jej

vzornou oporou napriek desaťročnému vekovému rozdielu. Úprimne sa tešila, že jej rodičia vybrali takého manžela.

Flora pokladala za svoju kresťanskú povinnosť splniť jedno z matkiných posledných želaní. Robila všetko preto, aby jej vzťah s Benedictom našiel svoje završenie pri oltári.

Dobré vzájomné vzťahy oboch rodín ešte viac upevnila práve Florina debutantská sezóna. Preto nikto nepredpokladal, že sa Benedict zachová ku svojej snúbenici a celej jej rodine natoľko hultvátsky, že strávi celú spoločenskú sezónu neprerušovaným dvorením, odoženie jej ďalších nápadníkov a keď dôjde na lámanie chleba, verejne vyhlási, že by radšej zložil sľub večného celibátu a zriekol sa všetkých svetských radostí, než by sa stal manželom a otrokom Florencie Aurory Weddingtonovej.

Na dôvažok toto prehlásenie urobil vypočítavo na plese Florinej úhlavnej nepriateľky. Sarah Patrickovú potešilo, keď sa do toho momentu neznesiteľne zamilovaná dvojica pohádala uprostred tanečného parketu. Floru tam nechal jej snúbenec bezradne stáť. Ešte v ten večer podnikol všetky kroky na to, aby mohol opustiť krajinu, čo ale v tej chvíli nikto netušil.

Sarah si na Benedicta brúsila zuby odnepamäti a snažila sa ho zviest' práve počas Florinej prvej sezóny. Zlé jazyky tvrdili, že v čase, kedy držala so súrodencami smútok za mamičkou, boli Sarah a Benedict skutočne milencami. Floru klebety netrápili až tak ako to, čo jej urobil na verejnosti. Benedictovo odporné odmietnutie čoskoro „našťastie“ zatienil škandál jeho sestry Biancy, Florinej bývalej najlepšej priateľky.

Tá si iba dva dni po tom prekliatome plese u Patrickovcov zbalila kufre a vyrazila na cestu za svojím milencom Arthurom Dohertym. Spoločnosť Biancy robil práve jej nepodarený brat Benedict. Ako jediný ju podporoval vo vzťahu s Arthurom. Veď ich sám zoznámil. Zároveň využil Biancinu cestu za oceán ako dokonalé krytie pre svoj zbabelý útek po zrušení zásnub.

Benedict sa oslobodil aspoň na chvíľu od rodinných povinností, ktoré mu zo statusu dediča vyplývali. Že bolo takéto správanie poburujúce a hodné opovrhnutia nemusel nikto nijako zdôrazňovať. Fakt, že svetlovlasá Sarah Patricková porodila tri mesiace

po Benedictovom odchode svojmu ryšavému manželovi tmavovlasého synčeka, Florinej situácii rovnako nepomohol.

Aspoň v tomto prípade sa veľmi rýchlo ukázalo, že Benedict, ktorý sa spoza oceána nemohol a ani nepokúšal brániť akýmkoľvek dohadom o jeho možnom otcovstve, nebol tajným milencom neprijemnej Sarah. Otcom dieťaťa mal byť podľa posledných klebiet jej záhradník, ktorého si na panstvo privliekla po tom, čo sa podozrivo rýchlo a po prikrátkom a zvláštnom dvorení vydala za o dvadsaťsedem rokov staršieho lorda.

Ďalšie tri sezóny v spoločnosti Flora presedela, pretože nikto by nesiahol po žene, ktorá kedysi patrila Benedictovi Blackbrookovi. Jednak si nemohli byť istí jej zachovanou poctivosťou. Na druhej strane každý očakával, že Benedict sa jedného dňa vráti, odprosí ju a oženie sa s ňou. Tak ako kedysi sľúbil.

Formálne nebolo ich zasnúbenie nikdy zrušené, hoci Flora zastávala názor, že nadmieru postačovalo iba to, čo predviedol Benedict u Patrickovcov. Papá Weddington a gróf Broderick tento názor nezdieľali a trvali na tom, že len čo dostane budúci gróf rozum a vráti sa domov, zorganizujú svadbu podľa pôvodných plánov. Možno práve preto sa Florin snúbenec celé roky nevracal.

Rodičia snúbencov napriek tomu nezabudli informáciu o stále plánovanej svadbe ohlasovať verejne. Zdieľali ju s každým, kto z času na čas vyzvedal a vypytoval sa na Florinu neblahú situáciu. A tak Flora čakala a čakala.

Benedictov otec dokonca navrhol, že sa s Florou oženie v zastúpení jeho mladší syn Benjamin hneď, keď dosiahne vhodný vek. A hoci vikomt Weddington súhlasil, Flora sa proti tomuto návrhu otvorene vzbúrila. Vedela, že jej mladšia sestra Pandora je do Benjaminu tajne zamilovaná od detstva. Dúfala, že mladší Blackbrook bude jej city opätovať od okamihu, keď Pandore pomohla dole schodmi na jej debutantskom plese, ktorý sa konal u nich doma. A ktorý Flora celý organizovala, čím si na celé veky v spoločnosti potvrdila status akejsi matróny a večnej starej dievky.

Florino želanie sa splnilo a po sezóne vystrojili Benjaminovi a Pandore svadbu. Weddingtonovci a Blackbrookovci sa tak konečne po rokoch stali jednou rodinou. Napriek tomu ale nepano-

vali medzi starším osadenstvom oboch panstiev najvrúcnejšie vzťahy. Stále žili v tieni Benedictových skutkov.

Benedict sa ako inak na bratovej svadbe neukázal. Medzitým jasne v listoch otca a matku informoval, že sa nevráti domov, kým neprijmú Arthura do rodiny. A aj v prípade, že tak urobia, s Florou sa rozhodne neožení. Cez oceán sa navyše k obom rodinám dostávali o Florinom snúbencovi na úteku škandalózne správy.

Vraj sa pobil v Arthurovom kasíne, keď bránil česť svojej indiánskej milenky. Iná novinka zase tvrdila, že utiekol s vydatou primabalerínou z New Yorku do Mexika, kde sa skrývajú pred jej žiarlivým manželom, obchodníkom so zbraňami. Podľa ďalšej správy splodil bastarda so svojou o dvadsať rokov staršou slúžkou. A hoci mali všetky klebety jedného spoločného menovateľa – vystupovali v nich vždy nejaké ženy – Florin brat Richard, niekdajší dobrý, ba priam najlepší priateľ Benedicta a Arthura, sestru neustále ubezpečoval, že na nich nebude ani za makové zrníčko pravdy. No Florin odpor k Benedictovi rástol pri každej takejto správe.

Preto ju zamrazilo, keď so slúžkou ruka v ruke zdolali schodisko a na jeho konci pred hlavným vchodom zbadali muža otočeného chrbtom k nim. Z nudy a pravdepodobne dlhého čakania sa práve dotýkal zdobeného kovania na dverách panstva. Keď začul, že obe ženy zastali, okamžite s tým prestal a stuhol. Potom sa otočil.

Čo tu robíš dočerta – chcela skríknúť Flora, pretože v jeho pevnom držaní tela spoznala okamžite svojho bývalého snúbenca. Benedict sa vrátil do Medového hája a nikto ju neinformoval o tom, že tu bude. Inak by túto cestu nikdy nepodnikla. Vysvetľovalo to dokonale Doloresino správanie. A dôvod, prečo Floru natiahli do tejto monštruóznej róby a priúzkého korzetu, zapriahli najlepší kočiar a zabalili jej na cestu kopy čipkovaných nočných košiel, mnohých o dosť kratších, než by jej bolo milé.

Benjamin, Richard a otec ju navyše pri rozlúčke ubezpečili, že veľmi rýchlo pricestujú na spriaznené panstvo za ňou, čo jej pri spoločnom lúčení nedávalo príliš veľký zmysel. Až doteraz. Plánovali prísť na svadbu. Flora nikdy nemala Medový háj opustiť.

Mala sa stať budúcou paňou sídla. Nádejnou grófkou Blackbrookovou.

Všetko sa v jedinom okamihu vyjasnilo. Odmietala uveriť tomu, čo ju čaká. Florina svadba s tým príšerným bastardom Benedictom Brodym Blackbrookom bola zjavne na spadnutie. Vedeli o tom všetci okrem nej. Ocitla sa náhle v rodinu dobre zorganizovanej pasci a svojej najhoršej nočnej more zároveň.

Tá nočná mora sa na ňu teraz dívala so širokým úsmevom a dokonca bez akejkoľvek hanby prehovorila.

„Florenca, moja drahá!“

Benedict k nej natiahol ruku a ona ju v tom šoku prijala. Spolu vošli do obrovského domu a Flora prestala vnímať, čo sa okolo nej deje. Krv v žilách jej vrela. Nevedela či od hanby alebo od hnevu, no bola presvedčená, že jej do tváre vystúpila červen. Zároveň mala pocit, že sa jej zastavilo srdce a nemôže dýchať. Celý svet náhle zamrzol a stíchol. Vnímala len šuchot svojich obrovských šiat, keď kráčali s Benedictom spoločne halou.

Benedict niečo hovoril, vôbec však nevnímala, čo mu vychádza z jeho odporných medových pier. Svet sa s ňou nepríjemne krútil a zároveň mala pocit, že vrastá do zeme a nebude sa môcť nikdy pohnúť. Akoby za sebou ťahala príťažké závažie, čo jej bránilo v ďalších krokoch.

Predtým, než Floru pohltila hustá hmla, vnímala len jedno. Ako padá a padá. Niekam do nekonečnej čierňavy.

Poslednou vecou, ktorú zazrela, boli odrazy svetla na skle trochu gýčového vrstveného benátskeho lustra v hlavnej hale. Stovky fariieb. Zrazu žiadna. Vo výhľade sa jej zjavila Benedictova vysmiata tvár. Vznášala sa nad ňou ako príznak zo zlých snov. Ako najodpornejšie zjavenie. Zhmotnenie jej najväčších obáv. Pravdepodobne ju zachytil do náručia, keď jej prišlo zle. Nevyzeral ale nejako zvlášť ustarane kvôli jej náhlejši nevoľnosti.

Práve naopak. Smial sa. Zreteľne a nahlas. Ešte aj vo chvíli obrovskej slabosti sa Flore vysmieval.

Prekliaty bastard. Odporný Benedict Brody Blackbrook. Veď nech počká, zaplatí jej za každú jednu sekundu útrap, ktorým ju kedysi vystavil. S touto myšlienkou Flora opäť stratila vedomie.

2. kapitola

Brezová aleja

Sídlo Weddingtonovcov

„Naozaj si nechcem predstaviť ako zareaguje Flora, keď zistí, že sme ju poslali do jamy levovej,“ snažila sa rozprúdiť debatu Pandora pri tradičnom piatkovom večernom posedení v knižnici. Obľúbenú miestnosť volali aj Smaragdový salónik. Okamžite postrehla pobavený pohľad, ktorý si medzitým vymenil jej drahý milovaný Benjamin s oteckom.

„A ktože sa stane v tomto prípade levom?“ zapojil sa pohotovo do rozhovoru jej brat Richard.

„Dora, dobre vieš, že naša ctihodná sestra – vznešená Florencia Aurora Weddingtonová má ostrejšie pazúriky, než sa na prvý pohľad zdá. Sám som im kedysi padol za obeť. A ani ty si nevyviazla bez zranení.“

„Čože také formality s osloveniami, švagriku?“

Benjamin sa snažil zakryť svoju vysmiatu tvár za rozčítanou knihou, no nedarilo sa mu to.

„Nemôžeme si vychutnať krásy sestrinho mena, kým oň pri oltári nepríde? Teda za predpokladu, že nedôjde ešte pred samotným spečatením láskyplného zväzku k nejakej nehode a Benedict sa obradu nedožije. Snáď zase niekam neutečie.“

„Blackbrook mi dal svoje slovo. Svoju časť dohody tentokrát naozaj dodrží,“ príkro ich zahriakol otec tónom, ktorý bez príkras naznačoval jeho jasné predstavy o tom, ako má vyzerat' v prvom rade „*tiché*“ rodinné posedenie v knižnici.

„Aj tak si myslím, papá, že ak by sme Flore celú situáciu vysvetlili, rozhodne by sa nebránila vašej vôli,“ ignorovala otcove náznaky túžby po zachovaní pokoja Pandora.

„Čo je vlastne predmetom tej prísne tajnej dohody medzi tebou a Blackbrookom?“ zaujímal sa Richard. Ignoroval pritom škaredý pohľad svojej sestry, ktorej sa nepozdávalo, že nepočkal najskôr, kým jej otec odpovie.

„O obsah našej dohody sa zatiaľ nemusíš zaujímať.“

„Otec, postupne preberám všetky tvoje povinnosti, preto by nebolo na škodu, aby si ma zasvätil do týchto záležitostí čo najskôr. Ak to teda nie je prísne tajné. Nie si najmladší a ako sa vraví, nevieš hodinu, ani dňa.“

„Do hrobu by si ma ukladal, Richard? Dal som Broderickovi a Benedictovi svoje slovo, že sa o tom nebudem s nikým rozprávať, kým to všetko nepreberú s Florou.“

„A nemôžeš niečo naznačiť?“ spýtal sa s nádejou dedič Weddingtonského sídla.

„Myslím, že som sa vyjadril jasne. Za mojich mladých čias sme rodičov...“

„Ale papá, teraz už naozaj hovoríte ako starý Matuzalem. Súvisí to nejako so správami, že sa Benedict do Medového hája nevrátil sám?“

Pandorine slová okamžite vyvolali vzrušenie v Smaragdovom salóniku a teraz už najstaršieho z početnej kompánie sledovali dychtivo všetky páry očí. Vráťane Richardovej francúzskej nevesty či tetušky Geraldine, jeho prostorekej sestry so zdravým názorom úplne na všetko. Hlavne na vlastnú rodinu.

„Niečo mi ušlo?“ vstúpil do rozhovoru okamžite Benjamin v snahe presunúť pozornosť prísneho svokra radšej na seba a svoju vlastnú zvedavosť, než na bratovo tajomstvo.

„V tomto dome žiadne klebety nestrpím,“ vyhlásil rázne papá Weddington. Následne zaklapol knihu, prudko vstal a pokúsil sa opustiť miestnosť rýchlejšie, než ktokoľvek stihol zareagovať. Vo dverách sa takmer zrazil s Dolores, ktorá držala v ruke neforemnú prachovku a tvárila sa, že ňou ešte pred chvíľou oprašovala jediný vstup do miestnosti.

Keď ju George Weddington vo svojom rýchlom tempe skoro nabral do náruče, pustila prachovku od ľaku na zem. Obrovský kúdol prachu sa vyvalil rýchlejšie, než stihla zhýknúť a tým varovať svojho zamestnávateľa.

„Vás mi tu bol čert dlžen,“ zahundral si popod nos, keď sa ju snažil obísť. Urobil krok doľava, Dolores sa pohla doprava a zase sa stretli. Tento svoj tanec zopakovali asi trikrát. Potom urobil

George Weddington niečo neprístojné a jednoducho zavadzajúcu komornú schytil za ramená a prudko ju posunul nabok. Vikomt Weddington sa personálu na verejnosti nikdy nedotýkal.

Ani živá nečakaná prekážka ho nezastavila v tom, aby rýchlo opustil zvedavcov. Rozrušenie pri tanci s pánom domu vohnalo Dolores do tváre červeň a usadil sa jej tam akýsi nejasný zmätok. Postrehli ho našťastie iba ženy v salóne.

Komorná údiv v tvári zamaskovala a promptne zdvihla zo zeme prachovku. Vstúpila do miestnosti, pretože jej Pandora naznačovala, nech tak urobí. Rýchlo za sebou zavrela dvere. Nepotrebovala, aby ju pán prichytil pri tom, že roznáša práve tie klebety, ktoré on z duše tak veľmi nenávidí.

Nikto netušil, že starý pán sa od salóna, v ktorom sídlila knižnica, vôbec nevzdialil a napodobnil Dolores v jej obľúbenej činnosti. Špicľovaní. Hoci si so svojou služobnou nadmieru dobre rozumel, nehovorila mu všetko. Preto musel svoju zvedavosť ukojiť sám.

„Môže mi už niekto vysvetliť, čo sa tu deje?“ zvolal nič netušiaci Richard nedočkavo.

„Pán Richard... viete, dopočula som sa...“ jachtala Dolores, pretože sama mala podozrenie, že George predsa len načúva za dverami a chcela stráviť aspoň jeden večer v týždni bez toho, aby sa so svojím pánom musela kvôli niečomu hašteriť. Mladší pán Weddington jej váhanie využil, aby jej skočil do reči.

„Už som ti stokrát vravel, volaj ma iba Dick. Ved' ma poznáš od plienok. Povedal by som, že aj dlhšie.“

„To nemôžem, ak to začuje ktokoľvek zo služobníctva...“

„Dolores, si nám ako matka, ktorú sme stratili, pracuješ tu zároveň dlhšie než ktokoľvek z nich. Takže si prakticky ich nadriadená. Nebudeme predstierať, že vôbec netušíme o tom, že s naším otcom sa za zatvorenými dverami oslovujete bežne krstnými menami, nech je už povaha vášho pracovného vzťahu akákoľvek. Vari si nezaslúžim rovnaký prejav dôvery?“

„Tak ale takéto reči si vyprosím, Dick! Obviňovať ma z niečoho takého neprístojného a ešte s vaším otcom? Pod strechou nebožky vašej milovanej mamičky a mojej dobrej priateľky?“

„No vidíš, že si zrazu pamätáš, ako ma volat’?“ rozosmial sa Richard a potom jej pripomenul, o čom sa to vlastne zhovárali. „Ale teraz už späť k tomu prekvapeniu, s ktorým sa doplavil môj budúci švagor spoza veľkej mláky.“

Dolores chvíľu váhala, no napokon sa ako správna praktická žena, rozhodla podeliť o pikantnosť, ktorá sa do Brezovej aleje dostala naraz s ostatným listom Benedicta Blackbrooka.

Kúsok jej chýrneho jablkového mrežovníka a čaša domácej vínovice rozviazali jazyk kočišovi a poslovi v jednom. Ten meral cestu naspäť k svojmu pánovi s o poznanie ťažšou brašňou, v ktorej nechýbala odpoveď Georga Weddingtona na žiadosť o ruku jeho staršej dcéry Broderickovi Blackbrookovi, ale taktiež polovica koláča a blok výberového syra.

„Budúci gróf Blackbrook akosi nepricestoval domov sám. Podľa toho, čo mi povedali, priviedol so sebou do Medového hája malé dieťa. Asi tak štvorročné. Možno staršie.“

„Dieťa? Vari nie toho bastarda, čo mal s haďou ženou z cirkusu v New Yorku?“ začudoval sa Richard.

„Hadia žena z New Yorku? Ja som zas počula, že to bola mníška od Milosrdných sestier v Chicagu,“ pridala sa Pandora.

„A nie tá tanečnica z divadla?“ ozvala sa z kresla pri okne Georgeova sestra Geraldine. Milovaná tetuška sa prist’ahovala na panstvo po smrti svojej švagrinej, aby pomohla bratovi, a hlavne rozumnejšej z neterí – Florencii, so starostlivosťou o panstvo.

Geraldine sa nikdy nevydala a trávila väčšinu času na cestách krížom-krážom po celučičkom svete. Dokonca podnikla pár plavieb cez oceán a túto príležitosť využila aj na to, aby navštívila Benedicta Blackbrooka a odovzdala mu osobne odkazy od svojho brata a príliš úprimný náhľad na neprijemnú rodinnú situáciu, do ktorej ich uvtrhol. Nijako extra ho nedusila, pretože o nej samotnej hovorili, že je starou verziou Benedicta. Ibaže v sukni.

Tá teda vedela všetko o tej prekliatej tanečnici, sama sa s ňou stretla a vymietla s ňou a Benedictom pár lokálov v centre New Yorku. Rýchlo rastúce mesto malo švung a neskutočne to tam žilo. Nové budovy tam rástli tak rýchlo, že staručká Geraldine mala

pocit, že raz ich bude toľko, že budú musieť rásť len do výšky a dotknú sa samotného neba.

Nech už Benjamin strúhal na tvári akékoľvek zmätené, začudované či nevinné pohľady, Geraldine videla, že vie presne, o akjej tanečnici je reč. Zhýralcov brat sa ale samozrejme okamžite odhodlal urobiť čokoľvek pre pomoc rodine. Čas zapierania.

Benjamin vyskočil z kresla a možno až príliš oduševnene zvolal: „Hádam neveríte takým bohapustým klamstvám! Benedict nemá žiadne nemanželské dieťa a rozhodne nie s nejakými ženami pochybnej povesti! Ak by nejaké mal, ako jeho príbuzný by som o tom rozhodne vedel! Do Medového hája pricestoval sám, to môžem odprisahať na svoj život!“

„Ale miláčik, Benji, dobre vieš, že tvoj brat nemá najlepšiu povest'. Ostatne je podozrivé, že sa objaví po takom dlhom čase. Aj s dieťaťom v závese.“

„Veď vravím, že žiadne dieťa...“

„Oui, c'est trochu prekvapené,“ ozvala sa prvýkrát za celý večer plachá dievčina pri kozube. Benjaminovo popieranie odignorovala a vymenila si len nenápadný potmehúdsy úsmev s Geraldine.

„Drahá, ma cherie, chcela si povedať prekvapujúce,“ opravil svoju manželku Richard. Mladú Amelie, spoznal pri svojom cestovaní po Európe a priviedol ju do daždivého Anglicka ako nečakané prekvapenie.

Pôvodne zamýšľal Amelie ponúknuť miesto spoločníčky pre jeho sestry, ktoré po strate matky potrebovali prísť na iné myšlienky. Chcel, aby im pomohla zdokonaľiť sa vo francúzštine, pretože ich plánoval zobrať preč na kontinent na niekoľko mesiacov, aby zabudli na strasti, ktoré im strata mamičky spôsobila. Sám ale v tej dobe netušil, že ani on sa na kontinent tak skoro nevráti.

Hoci sa Richard obával otcovej reakcie na jeho poslednú milenkú, nádherná útla Francúzočka učarovala pánovi domu natoľko, že to bol on, kto naliehal, že sa s ňou musí jeho syn okamžite oženit'. Rýchlo postrehol, že k jeho synovi prechováva kráska obrovské sympatie a Richard v náklonnosti k nej rovnako nezaostáva.

Vyhrážal sa dokonca, že Richarda vydedí. Škandál nepotrebovali. Navyše sa George Weddington obával, že by Benedict s Arthurom

mohli svojho bývalého kamaráta zviest' na rovnaké nekalé cestičky, akými kráčali oni a pozvať ho za nimi do Ameriky.

George by tak musel vládu nad svojím panstvom prenechať narýchlo nájdenému manželovi niektorej z jeho dvoch dcér, nakoľko tým by panstvo do rúk zveriť nemohol, nech boli akokoľvek inteligentné. Predstava, že by v jeho Brezovej aleji vládol namiesto neho Blackbrook, v ňom vzbudzovala odpor.

Po tom, čo sa mladšia Pandora neprekvapivo vydala za mladého Benjaminu, utvrdil ho tento dcérin krok v správnosti jeho vlastného rozhodnutia pri výbere Richardovej nevesty. Len z predstavy, že by na jeho panstve vládol Benjamin, ho boleli zuby. Bez ohľadu na to, že išlo o lepšieho a slušnejšieho z dvojice šarmantných bratov. Benjaminovi vyčítal jeho prílišnú servilnosť.

Ten mladík sa išiel roztrhať, aby bol so všetkými za dobre a poslúchal ho na slovo. George bol zvyknutý na neustály vzdor svojich detí i jeho milovanej sladkej Claire. Psíček Benji mu skrátka nevyhovoval. Skákal totiž ešte vyššie, než mu svokor prikazoval.

S Amelie si starý George rozumel najlepšie paradoxne preto, lebo si kvôli jazykovej bariére až tak nerozumeli. Amelie vnímala vrtochy svojho svokra s rezervou, rýchlejšie mu odpúšťala, nemala proste tvrdohlavú náturu príznačnú pre všetkých Weddingtonovcov, ale tiež si vedela dupnúť. Z úvah o neveste na chodbe pred dverami vyrušilo hlavu rodiny zvolanie jeho úprimnej sestry.

„Ale Benjamin, toto popieranie je až absurdné. Sama som ju v New Yorku videla s bruchom veľkým ako bubon!“

„Francesca a jej dieťa neprežili komplikovaný pôrod! A nebola to nejaká obyčajná tanečnica, ale primabalerína! A Benedict s ňou bol ženatý!“ skríkol naspäť už rozzúrený Benjamin, ktorému sa náhle zázračne vrátila pamäť.

Geraldine si iba víťazoslávne odfrkla: „Hmm, takže tak.“ Potom zdvihla do rúk prešívajú prikrývku, na ktorej usilovne pracovala. Chcela ju podarovať Flore a tomu šarmantnému bastardovi do svadobnej výbavy. Vybrala si ako vzor strom z rajskej záhrady.

Benjamin si neskoro uvedomil, čo všetko náhle v hneve prezradil. Zo svojho prerieknutia zbledol v tvári a posadil sa mlčky vedľa manželky. Vyzeral, ako keby čakal na ortieľ na trestnej lavici alebo